

[Hans Hedtoft.]

andre Befolkningsgrupper og mere velstillede Befolkningsgrupper, hvis Interesser er i Fare, har Rigsdagen ogsaa for nylig foretaget Indgreb — jeg tænker paa den Stilling, der blev taget over for Sukkerroedyrkerne, og den rundhaandede Indstilling, der kom til Udtryk fra Rigsdagens Side, idet den ikke uden videre paalagde dem Dyrkepligt eller skred til drastiske Foranstaltninger, men tog *Hensyn* til de paagældende. Derfor tror jeg, at Lovgivningsmagten i den foreliggende Sag, om jeg saa maa sige, skulde optræde i samme Aand.

Jeg vil paa nuværende Tidspunkt nøjes med at anføre disse Betragtninger og kort summere dem saaledes: Vi vil for nærværende ikke kunne tiltræde det af Regeringen forelagte Lovforslag, vi erkender Slagterierhvervets store Betydning og Nødvendigheden af, at denne Konflikt bringes til Ophør, vi betragter det endvidere som væsentligt, ja, næsten afgørende, at Lovgivningsmagten, naar vi skal søge at naa til en Løsning paa dette Punkt, gør det i en lidt anden Aand end blot dette at ophøje det foreliggende Mæglingsforslag til Lov, vi henviser til Bivirkninger, det vil kunne have paa den øvrige, meget væsentlige Overenskomstsituation og Afstemningen; der nu forestaar, og vi vil altsaa i Udvalget gøre en Indsats for at vinde Gehør og Forstaaelse for disse Synspunkter.

Edvard Sørensen: Paa mit Partis Vegne vil jeg anbefale, at vi vedtager det forelagte Lovforslag. Det, som Lovforslaget gaar ud paa, er jo dette at ophøje det Forslag, som Forligsmanden har stillet, til Lov. Det er meget beklageligt, at vi overhovedet skal beskæftige os med et Forslag af den Art, og at det ikke har været muligt at naa frem til en Enighed Parterne imellem. Men det ligger saadan, at hvis Strejken skal løbe videre, vil store Værdier staa paa Spil baade indadtil og udadtil. Vi har nu faaet tilbage det, man kalder den hellige Strejkeret; det har været et Krav fra Arbejdside, og det blev opfyldt. Men det kan ikke betyde, at man, naar man ikke kan tale sig til Rette, kan have en Strejke til at løbe i ret lang Tid, og dette er tidligere Gang paa Gang erkendt fra socialdemokratisk Side. Vi kender flere Eksempler paa, at der under socialdemokratisk Regering er sket Indgriben fra Regeringen og Rigsdagen. Saa meget mere Grund er der til at gribe ind i Øjeblikket, som ingen under de nuværende Forhold har Frihed til Fastsættelse af Fortjenester eller af Priser; det gælder alle

andre Erhverv, hvor det offentlige har grebet ind. Saa længe Forholdene er saadan, kan det ikke være rigtigt, at man har en Strejke løbende i ret lang Tid, hvorved der paa mangfoldige Omraader tabes store Værdier, som der er haardt Brug for. — Med disse Bemærkninger vil jeg gerne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Christmas Møller: Den første Bemærkning angaaende det af den højtærede Statsminister fremsatte Lovforslag, som det er rimeligt og naturligt for den konservative Ordfører at gøre, er den, at der skal ikke være nogen som helst Tvivl om vor Stilling til Lovforslaget. Vi mener, at det har været rigtigt, saaledes som vi ogsaa offentligt har givet det til Kende, at Statsministeren har fremsat dette Lovforslag. Vi mener, at han havde været taget sit Embede mindre samvittighedsfuldt, hvis han ikke havde fremsat dette Lovforslag. Derfor er det klart, at hvis der ikke under Udvalgsforhandlingen, for sligt sker nu engang ikke her i det høje Ting ved første Behandling, skulde vise sig noget — men jeg synes ogsaa, at der var visse Tegn paa, at noget kunde vise sig —, er det klart, at Det konservative Folkeparti vil give dette Lovforslag sin Stemme.

Jeg vil ogsaa gerne blot til Understregning af Forslagets Opgave sige, at saaledes som Landets hele økonomiske Stilling er, ogsaa set med Henblik paa, at meget vigtige Forhandlinger i den allernærmeste Fremtid, ja, maaske i de allernærmeste Dage, skal optages angaaende Landbrugseksport og Landbrugspriser, mener vi ikke, at det vilde være forstandigt at have en Konflikt løbende, som vilde standse en væsentlig Del af denne vor Eksport.

Vi vil altsaa straks sige, som jeg har sagt det, i Overensstemmelse med Udtalelser fremsat fra konservativt Hold for snart lang Tid siden, at vi vil give dette Forslag vor Støtte, og jeg maa maaske have Lov til at sige til Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at jeg synes egentlig ikke, at han i den Ordførertale, han holdt, tænkte, hvis jeg maa bruge det Udtryk, saa særlig meget paa „sin Herres Stemme“. Hvis jeg tænker paa Tiden før 1939 og tænker paa de Arbejdskonflikter, vi havde — ikke før 1936, for da benyttede Det konservative Folkeparti og Venstre, vi var jo lige gode om det, Magten i Landstinget, men jeg tænker paa Situationen efter 1936 —, og hvis jeg dér maa have Lov at minde det ærede Medlem